58e jaargang. — N° 102. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden Zaterdag, 23 December 1911.

Men schrijft in te Tongeren bij H. Collée, uitgever en eigenaar van dit blad.

DE POSTRIJDER verschijnt s woensdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco dan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :
Twee maal per week, 4 fr. per jaar.
Een maal » 3 »
Een blad afzonderlijk 10 centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels, vooraan of binnen in het blad : 1 frank den drukregel.

TWEEDE BLAD

Kerstavondlied.

Bereid uw kerstblok en uw vuur
Om 't Jesus kind te warmen,
En peist, o kristen, dezen dag,
Op 't lijden van den armen.
Want haast komt God die in een stal,
Van koude en armoe weenen zal
't Is morgen !

Bereid, o moeder, 't koekebrood
En maakt de kinders blijde,
Want morgen is het Kerstdag en
Der kindren hoogtetijde.
Heer Jesus komt, de kindervriend
Hij zelf een lieflijk menschenkind
't Is morgen !

Bereid uw mond, o kristen mensch,
Om 't Kindje zoet te zingen ;
Reedsligt de « Gloria » gereed
In 't hert der Hemelingen,
Die dalen zullen dezen nacht,
Want Jesus wordt op aard verwacht.
't Is morgen !

Bereid uw hart, o kristen mensch,
Voor 't komen van den Koning,
En beter dan den schaamlen stal
Bereid hem zijne woning
't Is morgen dat hij dalen moet
Op aarde en in uw rein gemoed.
't Is morgen !

Kerstnacht.

Het daghet in 't Oost te middernacht.
Het daghet in 't licht overal ..
Gods engel roept de herderwacht,
Naar Bethelem in een armoe stal.
En 't glorielied der engien rijst
Dat van omhoog den weg hun wijst.

Wat hebben de herderkens gevonden ?
Hetgeen hun de engel had gezeid :
Een kindje klein in doeken gewonden
En in een kribbe neergeleid.
Bedenkt hier, herders, wat gij ziet ;
Zulke armoé leden uw kinderen niet.

Leert, herders, leert uw armoe lijden ;
Uw Koning wordt uw lotsgenoot.
Leert elke ontbering benedijden ;
God maakt het nederigste groot ;
God geeft aan zijnen eeuwgen Zoon
De kribbe en 't stroo tot koningstroon.

Dr H. Claeys.

De Roeping.

De lichte neveldampen waren verzwonden en de zon schenen reeds warm op het fraaie meer van Galiks.

Twee visschersbooten wiegden licht op de blauwe waters. In de kleinste zaten Petrus en zijn broeder Andreas en in andere veel grooter, Zebedeus met zijne twee zonen, Jacobus en Johannes, deze laatste nog heel jong, met nog een paar helpers.

Allen waren geduldig bezig met het vermaken van hunne netten. Geen van allen sprak, want de vangst was dien nacht arm geweest.

Op een rotsblok, aan den oever, zat een nog jonge, armgekleede man, met een zacht doch indrukwekkend uiterlijk. Hij sprak tot eene groote menigte volk, dat op schilderachtige wijze rond hem geschaard was : dicht bij hem lagen eenige op den harden grond uitgestrekt, het hoofde steunende op de handen, verder zaten een aantal neergehurkt, doch de meesten stonden van achter opeengepakt en luisterden met gretige ooren en ademlooze stilte naar de diepzinnige woorden van « den grooten profeet », den wonderbaren genezer aller kwalen.

Eensklaps ontstond gemor en zelfs heftig krakeel : nieuwe toehoorders waren bijgedrongen en wilden met geweld dichter bij den spreker geraken.

Jesus, want Hij was het, stond toen op en wenkte Petrus en Andreas ; beiden roeiden naar den oever. Jesus stapte in de boot en deed op eenigen afstand van wal steken. Vandaar onderwees hij het volk dat zich langs den oever had geschaard...

Langzaam was het volk weggetrokken. Toen sprak Jesus tot Petrus : « Steek in open zee en werp uwe netten uit ».

— Petrus antwoordde Hem : « Heer, wij hebben den ganschen nacht gewerkt en niets gevangen ; maar op uw woord zal ik het net uitwerpen ».

Toen nam hij zijne « chabakah » groot vierkantig net, rolde het rond den arm, greep de looden kogels, en terwijl het gezwind afrolde, wierp hij het met een zwier kringsgewijze in het water.

Een plooi in de golaren, een langzaam verwijderen van allengs grooter worden de kringen en toen was alles weer stil...

Toen de chabakah werd opgetrokken, woog zij zoo zwaar van visch, dat ze dreigde te scheuren.

Met hevig armgezwaai deden zij teeken aan hunne makkers van de andere boot om hun ter hulp te komen.

Deze plonsten spoedig hunne riemen in het water en kwamen bijgeroeid : weldra waren beide booten tot zinkens toe met visch gevuld.

Toen Petrus dit merkte, viel hij aan de voeten van Jesus, uitroepende : « Verwijder U van mij o Heer, omdat ik een zondaar ben. » Want de schrik had hem en die hem vergezelden, geslagen, om het groot getal visschen die zij hadden gevangen.

En Jesus zegde tot Petrus en Andreas : « Vreest niet, volgt mij en ik zal u visschers maken van menschen ». En Hij zegde hetzelfde tot de twee zonen van Zebedeus en zulke straling ging uit van zijn wezen, dat alle vier Hem onmiddelijk gehoorzaamden.

Zij lieten hunne netten liggen en volgden Hem...

J. M.

Het Liberalisme.

Het is een feit, dat bepaald vast staat, n.l. dat de groote vijand van den werkman het liberalisme is. Zij ontkennen het zooals ze meer ontkennen dat hun niet aanstaat.

Het liberalisme is er de schuld van dat de Gilden gevallen zijn. Wie hadden die gilden opgericht ? De liberalen, misschien ? Och, lieve Heer, toen was er zooveel spraak van de liberalen als een vijftiental jaren geleden van de vliegmachienen.

Het is zeker dat de gilden een katholiek sociaal werk zijn. De Kerk had het volk ontslaafd en vrij gemaakt, doch daarmede niet tevreden, had zij het op den weg van macht en voorspoed gebracht.

Wanneer is het t dperk van verval gekomen ? Toen het liberalism zijn kop begon op te steken in de achttiende eeuw.

Nooit heeft het liberalism iets ernstig gedaan voor de verheffing van den werkman. Integendeel. Eene partij die alleen het patent van werkliedensbelangen beweert genomen te hebben : *het socialisme heeft het liberalisme met een klinkende kus in zijn huis opgenomen.* Is dat geen verraad plegen tegen de werkliden. Ik geloof dat niemand in de gansche wereld nog twijfelt dat er een vreeselijk *verraad* gepleegd is.

Arm werkvolk, dat aan zulke mannen is overgeleverd. Zonder godsdienst, verbeest dikwijls, schijnen die menschen veel lager te staan dan vroeger het werkvolk stond.

Waar zijn 's werkmans vrienden ?

Ze zijn er niet tegen.

Voor de kiezing, om de kiezers te bedriegen, komen liberalen en socialisten altijd af met 't zelfde liedje : « Wij zijn tegen den godsdienst niet ! »

Schaamteloze leugen ! Schijnheilige valschheid !

De kartellisten zijn de gezworen vijanden van God en de Kerk. 't Is enkel de gogsdiensthaat, die liberalen en socialisten op eene en dezelfde lijst samenbrengt.

Als de kiezing nog ver af is, doen zij er geen doekskens om en bekennen rond uit wat zij in 't schild voeren.

« *Le Petit Bleu* », liberaal blad, schrijft :

Is geen liberaal, hij die niet in vijandschap leeft met het geloof.

En *La Terre*, een blad van dezelfde kleur :

Hewel, ja, wij liberalen wij zijn vrijmetselaars. Wij haten den priester. Wij haten de Kerk. Uwe vrije scholen willen wij afschaffen, uwe kerken sluiten, uwe priesters verjagen !

En denkt niet dat dit ijdele bedreigingen zijn. Sla slechts de oogen op Frankrijk : de afschaffing der katholieke scholen, de verjaging der kloosterlingen, de ontheiliging der kerken, de vervolging in alles en overal : ziedaar het werk van onze liberalen, van onze socialisten.

ALLERLEI NIEUWS

— VOOR UWE VLOEREN, eischt altijd de cementtegels merk F van G. Fieve & Cie. Gent. Het zijn de beste.

— LEZERS OPGEPAST. — Wanneer gij een « TOP » bestelt, let wel op dat men U geen ander water schenke.

Er bestaat maar één « TOPBRONNEN » water, en deze die zonder U te verwittigen, ander water geven, wanneer gij « TOP » vraagt, stellen zich bloot aan rechtelijke vervolgingen.

Huis COLLÉE,
Groote Markt, Tongeren.
DEPOT VAN DEN
INKT GIMBORN
NIEUWJAARSONTVANGST AAN HET HOF. — Er zal met Nieuwjaar officieele ontvangst in het Paleis van Brussel zijn. Verleden jaar had men de ontvangsten op twee dagen verdeeld, den 31 december en den 1 januari. Het is mogelijk dat men nu tot het oud gebruik terug keert en al de ontvangsten op Nieuwjaarsdag zelf plaats hebben.

— EEN DOOS
« Borstpastillen van O. Francken »
apotheker, te Tongeren.
is voldoende voor de genezing van alle soorten van verkoudheid.

— WAT ER IN DE WERELD WORDT GEDRONKEN. — Een dagblad kondigt eene statistiek af over het jaarlijks verbruik van bier in geheel de wereld. Daaruit blijkt dat er in 1910 ongeveer 30,297,704,000 liters bier werden gedronken, wat meer dan 120 milliard glazen bier vertegenwoordigt.

Onder dit totaal bekomen de Amerikanen den eersten rang, met een verbruik van 7 milliard liters ; dan volgt Duitschland met 6 milliard liters.

— FONTEINPENNEN van af 0.50 fr.
Met goude pen van af 4.75 fr.
Boekhandel COLLÉE, Tongeren.

— DE SCHOOLWET. — Zooals reeds vroeger gemeld is, heeft het Schoolhervormingskomiteit, onder het voorzitterschap van M.F. Schollaert, staatsminister, besloten voordrachten te richten voor de herziening der schoolwet, zooals zij door katholieken gevraagd wordt. Het komiteit heeft zich de medewerking der uitstekendste redenaars verzekerd. De maatschappijen en plaatselijke kringen kunnen zich, voor het geven hunner voordracht, wenden tot het sekretariaat van het Schoolhervormingskomiteit, Geldenakensche vest, 41, te Leuven.

— LEGERNIEUWS. — Naar men verzekert is de koning voornemens, een paleis in het kamp van Beverloo te bouwen, op de plaats waar Leopold I destijds eene villa bouwde, om er te verblijven bij zijne eventueele bezoeken aan de troepen, die er oefeningen verrichten.

* * *

Die oude villa werd gebouwd in 1835 ; zij werd hersteld, vergroot en weer verlaten, en is thans in zulken staat van verval dat zij niet meer bewoonbaar is.

Men heeft zelfs de meubelen moeten opbergen naar eene plaats waar zij voor verrotting en verrotting beveiligd zijn.

De bouwmeesters der burgerlijke lijst zijn nu begonnen met het opmaken der plannen voor een paleis in duurzame materialen, en veel grooter en gerieflijker.

— GROOTHANDEL IN WIJNEN. — Ch. Canteloup. Ir cru Bourgeois Supérieur van St-Estéphe, eigendom der Naamlooze Maatschappij, oud Huis Léon & Jules HYE DE CROM, wordt bijzonder aan de Heeren Wijnhandelaren aanbevolen. Château Canteloup werd in 1906, dank aan de zorgvuldige teelt met den eersten prijs bekroond op de Landbouwtentoonstelling van den Médoc.

Voor prijzen, beleefd verzoek zich te wenden aan den zetel der Maatschappij te Gent of aan Château Canteloup, St-Estéphe, Médoc, Frankrijk.

N. B. — De aandacht der Heeren Wijnhandelaren wordt er op gevestigd dat Château Canteloup enkel echt is met het brandmerk van 't kasteel.

Niet te verwarren met andere wijnen van denzelfden naam die niets gemeens hebben met de Médocwijnen en niet als Chateau Canteloup mogen verkocht worden.

— DE VERGRUIZERS DER MISSIONNARISSEN. — Toen gezel Vandervelde op reis was in Kongo bezocht hij eene zending der Jezuieten ; hij wenschte de Jezuieten geluk, zegde dat hunne zendingen goeden indruk maakten en dat de leerlingen er goed uitzagen.

Men zegt zelfs dat hij pater Cambier eene som gelds geschonken heeft om hem in zijn werk te helpen.

Dat was toch niet uit misprijzen zeker ?

In België teruggekomen valt de heer Vandervelde op de Zendelingen uit !

De heer Le Clercq is een jonge rechter die naar Kongo is geweest. Hij had daar een kozijn, de Pater Jezuiet Hanquet ; hij ging dien kozijn bezoeken en verbleef 14 dagen in zijne Zending ; dat was verleden jaar met Kerstdag.

De heer Le Clercq ontstak in de kapel de keersen en speelde het harmonium binst de Mis.

Teruggekomen in België spreekt de heer Le Clercq van de Jezuieten en van zijnen kozijn op eene zeer ongunstige manier.

Zijn zulke geuzenmannen niet walgelijk ?

— ALS koliek krampen
't Vee doen zw doen dampen,
En in een doen van de pijn
Zal De Kempenahting zijn.

— DE DIENAAR GEZANT. — Over den Deense en getockholm is eene aardige klucht in cij zijn aankomst op de nieuwe gezantsnam de gezant een nieuwen dienaar in Men bleef gaarne borg voor zijn trouiet voor zijn verstand.

— Trouw dat is zaak ! meende de gezant, het overigf wel aanvullen.

Kort daarop meant uitrijden om bezoeken te makenstappen van zijn rijtuig bemerkte hzijn visietkaartjes had vergeten.

— Jan ! beval haar, ik heb boven mijn kaarten vergeze even en steeg daarbij in.

Jan doet zooals ld werd, komt weer naar beneden en en bok. Bij elk bezoek waar de bew thuis waren, liet de gezant 1 of 2 keven.

Bij het laatste he de gezant : Jan, als de menschen dhuis zijn, geef dan drie kaarten af.

— Dat kan nielijnheer !

— Waarom nie

— Daar ik er nwee over heb, klaveren aas en hart

De brave jongen pak speelkaarten meegenomen en uitgedeeld, en de gezant moest zijn weer van voren af aan beginnen.

tegen het vuur COFFRES FICHET tegen diefstal BRUSSEL

— DIPLOMAT rouw (die een winterhoed noodig hieve man, ik moe een nieuw kostuu, het oude is bijna niet meer te drag

Man, (wanhopaar, lief kind. 't is me onmogelijk. een hoed was of zoo iets, maar een hen ! Ik zou niet weten, waar ik het n ».

Mevrouw, (bers Een hoed had ik u ook eigenlijk wien, maar in Gods naam, als het daders kan, geef me dan voorloopig ar den hoed ».

HOES DE BELAER

— ZIJN SCHTZiet ge dien dikken heer aan den ooDie is de schuld dat ik nu niet rijk b

— Hoezoo ?

— Hij heeft en jaar de hand zijner dochter geweig

— VRAAG. — zijn dieven meestal verstandiger da ?

— Als zij weten zij altijd wat de menschen man

— GEABODEN ! Herinnert u dat eene enkeBorstpastillen Walthery altijd ve is om den ondsten en den pijnlijest te genezen. 1 fr. de doos.

— POST-EGRAAFDIENST. — De ministoorwegen heeft besloten dat heeel van den post- en telegraafdienaan ook de spoorwegabonnemn halven prijs zal bekomen, gespoorwegbedienden en werkliede

— INDIEbht bloed hebt (zweren, dartels, en) zuivert u het lichaam met gmachtige Walthery Pil en gij zug genezen zijn. 1 fr. de doos.

— ERGEenkt toch eens na, kind : getroen niet liefhebben ! — Ja, motef, dat is geheel erg ; maar niet d zijn en elkander liefhebben iel erger.

— TRAPPISTEN CHICOREI VINCART maakt uitmuntenden koffie.

— KATOENEN HUIZEN. — In Amerika bouwt men nu huizen van katoen. Groen katoen van gemeene kwaliteit wordt tot eene pap verwerkt, van welken men platen maakt welke zoo hard drogen als onze steenen en nog harder.

Die katoenplaten worden tusschen ijzeren ramen bevestigd en dan met eenen bijzonderen vernis bestreken.

Men bouwt een katoenen huis in driemaal mir der tijd dan in steen en het kost ook driemaal minder.

— HENNEN LEGSTERS. — De goede legster zijn deze, die gevoed zijn met het *beste voedsel* van het Syndikaat van Landen, (eenig fabriekant). Vereischt geplombeerde zakken met het gedeponeerd merk.

PETIT-BEURRE PAREIN

— GELUKKIG ! — Zij. — Wacht maar, tot dat ik dood ben ; zoo'n vrouw als ik vindt ge niet meer.

Hij. — Heel gelukkig voor de mannen, dat er zulke vronwen als gij niet meer te vinden zijn.

POÈLES GODIN
Dépositaire : J. VROONEN, rue de Maestricht, 2, Tongres

Belangrijk bericht. — Bij uw bezoek te BRUSSEL, koopt uwe juweelen, Groenselmarkstraat, 33, Huis CAMPOTOSTO, gesticht in 1856.

Horlogiën in allen aard met grooten afslag.

—o— KUNSTVOORWERPEN. — HUWELIJKSGESCHENKEN. — BRONZEN VAN BAP. BEDIENNE.

Marmers. Schilderijen,

Sèvres, Saxe, Copenhague (echtheid gewaarborgd). Kleine meubels.

Paul Guestalla, 39, Koninklijke straat, Brussel. — Telefoon 4925.

—o— **Migraine, hoofd- en tandpijn nevralgies**, plots genezen door een **cachet Gauthier**, 1 en 2 fr. de doos van 6 en 13, bij uwen apotheker. Zooniet, wendt u ot deapotheek Gauthier, Mechelen.

Fumez le CIGARE
L'HYGIÈNIQUE
COMPOSITION HAVANE
En vente dans toutes les bonnes maisons.

TONGERSCHE PAPIERHANDEL
Huis COLLÉE, Tongeren.
Fabriek van papierenzakken.
Inpakpapier.
— IN 'T GROOT EN IN 'T KLEIN. —

De helft beter koop !
Verzekeringen van alien aard.
GUNSTIGSTE VOORWAARDEN.
Waarborg van den Staat.
Hoofdagent : Henri DENIS,
Piekelpoelstraat, 27, TONGEREN.
VOOR AANNEMERS EN METSERS.

BOEKENNIEUWS.
Gaat verschijnen voor de eerste maal :
DE CARTABELLE IN 'T VLAAMSCH
voor het jaar 1912.
Zich te wenden tot den uitgever D. Cormaux te Luik en tot de voornaamste boekhandelaars.
Te verkrijgen in den Boekhandel
COLLÉE, Groote Markt, Tongeren.

HET GEHEIMZINNIG HUIS

(26e vervolg).

— Zou 't niet beter zijn, zuster, als ge trachtte te doen wat tante verlangt — of althans, haar niet toonde dat hare wenschen u niets waard zijn ? — Wacht een beetje. Er is geen haast bij. Ik weet zeker dat M. Rennie het u niet lastig maken zal. Wacht dus en houd u kalm. Daarop wendde zij zich tot Mev. Lumley, die zeer onthutst de uitwerking van hare meedeeling gadesloeg, en zegde : Het zou mij niet verwonderen dat Betty nog tot andere gedachten kwam, indien zij aan zichzelf wordt overlaten. En zoo niet — gesteld dat tante op haar stuk blijft staan — nu, dan zou M. Rennie zich met mij kunnen behelpen.

Mev. Lumley slaakte een zucht van verlichting.

— Ik hoop dat er eene mouw aan te passen zal zijn, zegde zij. Het zou duizendmaal jammer wezen, als zij haar geld vermaakte aan een honden asiel of iets van dien aard zooals zij dreigt.

Betty keek nog erg weerbastig ; maar Ursula troonde haar de kamer uit, en zoodra zij samen alleen waren, fluisterde zij :

— Zoo ! Nu weten wij tenminste waar wij aan toe zijn. Luister nu naar mijn raad. Ge moet beleefd wezen tegen dien Rennie — en ik ook. Dan zullen wij door die jufvr. nog wel verder achter het naadje van de kous komen.

— Waarom zouden wij haar méér vertrouwen dan de rest ?

— Dat weet ik niet — maar ik vertrouw haar. Ik geloof dat zij herhaald heeft wat haar gezegd is, en in zoover zie ik geen reden om aan haar eerlijkheid te twijfelen In elk geval ben ik van plan, mij naar hetgeen wij daar gehoord hebben te gedragen. Dus als ge het met Rennie niet opneemt, dan doe ik 't.

— Wat bedoelt ge ? Ik kan hem toch niet gaan aanmoedigen, terwijl ik niet het geringste plan heb om hem te nemen ?

— Waarom niet ? — Als hij denkt dat zijne kans goed begint te staan, dan zal hij ons misschien met tante laten spreken. En dat is op 't oogenblik voor ons het voornaamste. Kunnen wij maar eenmaal gehoor bij haar vinden, dan zal het wel blijken dat zij niet half zoo verschrikkelijk is als wij ons haar voorstellen.

— Maar ik kan toch niet al dien tijd eene valsche rol spelen ! wierp Betty tegen.

— Onzin ! Dat moet ge dan nu maar eens... En vergeet niet dat wij dezen avond naar het concert moeten, en dat ge dan tegen andere heeren niet vriendelijker moogt zijn, dan tegen Rennie.

— Ik haat dien man ! riep Betty woedend.

— Sst ! Wees wijzer !

Er werd haastig gegeten, om tijdig naar het kamp te kunnen gaan. De secretaris had zich in avondkostuum gestoken. Mevrouw Lumley was in groote verlegenheid, omdat zij voor deze gelegenheid geen passend toilet kon maken ; waarop de secretaris boven ging om Miss Evering's hulp in te roepen, en terugkeerde met een waaier en een kanten doek, waarmede de oude dame zich tooien kon. Ook Betty en Ursula trokken hare beste kleederen aan, en zoo gingen zij met hun vieren in het oude rijtuig, Rennie op den bok naast den koetsier.

Het koncert bleek, uit een muzikaal oogpunt. Inderdaad niet ver beneden het middelmatige, zoodat er tegen de hatelijke critiek van Rennie niet veel in te brengen viel. Het eerste nummer op het program was een dialoog tusschen twee dames, dames, die misschien verbazend geestig was, maar waarvan het fijne door niemand werd verstaan. Daarop volgde de gewone reeks van vocale en instrumentale voordrachten, door mannelijke en vrouwlijke dilettanten, die geen van allen beter dan knoeiers waren. Eerst toen het hoofdnummers van den avond aan de beurt kwam, scheen het autorium zich min of meer geëlectrikseerd te willen gaan voelen.

XV.

Op deze « pièce de résistance » had de arme Betty in vreeze en beven gewacht, want de beide hoofdpersonen daarin waren niemand anders dan kapitein Mann en Mev. Clara ; en die twee speelden de verliefden met eene hartstochtelijkheid, die Betty al terstond erg overdreven, althans eene tooneelvertooning veel te natuurlijk vond. Tot overmaat van verdriet zag zij in de voorste rij Cedric's ouders zitten, die blijkbaar met het vurige spel van hunnen zoon even weinig ingenomen waren, als zij zelf.

Zij was half dol van jaloesie, en juist daardoor werd het haar mogelijk, eene heel ongewone beleefdheid aan den dag te leggen tegen Roderick Rennie, die naast haar zat en haar overstelpte met zijne attenties. Zij wilde tenminste aan Cedric laten zien dat, indien hij verkoos zich zoo uit te sloven voor eene andere vrouw, ook zij zelf niet om een andere aanbidder verlegen zat.

Rennie, die — welke ook overrigens zijne motieven en beginselen mochten wezen — werkelijk zeer onder den invloed van Betty's bekoorlijkheden was geraakt, wijdde zich aan haar den ganschen avond ; en toen de vertooning afgeloopen was, drong hij haar zijnen arm op, om haar door de menigte heen naar het rijtuig te leiden. Ongelukig moesten zij aan de deur wachten, tot het rijtuig voorkwam. In het gedrang der vertrekkende scheurde iemand het gaas van Betty's mouw, zoodat zij een kleet slaakte.

Rennie, zeer verontwaardigd, boog zich over haar heen, en, een oogenblik zichzelf vergetende, drukte hij zijne lippen op den molligen arm onder de gde mouw.

Voor Bcht beseite wat er gebeurd f een woord had kunnen moorden zij beiden achter hemansstem : « Onbeschaamde » — en op hetzelfde oogenblik nnie te spartelen op den gronnaast Betty stond kapitein met zijne hand op haren sch

Gelukk het zoo donker, dat de voortende menschen de hoofdact dit zeer realistische tooneel r dadelijk herkenden. In een oo was Rennie weer op de beme zijn hijgende gezicht vlar dat van zijn aanrander, s uit :

— Met welk recht — welk recht — e — durft ge mij zoo leleedigelk recht hebt ge ? Welk recraag ik ?

Betty ich tusschen de beide mannenden beefde op hare lippen, ren minnaar gericht, smeekeend -- woorden, die voor Ceann geen twijfel konden oveaan welke zijde hare voorkeurlaar op dit oogenblik kreeg zgezichten in het oog, die op rkten als eene koude douche ezichten van Cedric's ouders, rerucht van het vijandelijke toegesneld.

Betterug van haren minnaar, e gebalde vuisten sprak zij he Hij — hij heeft geen recht in Mann heeft volstrekt geen r — ik ken hem nauwelijks !

Dezding was Betty was zoo onver en zoo verbazend waardig was hare houding, terwijl zij haar schoon kopje fier in den nek wierp en den kapitein aanstaarde alsof hij een volslagen vreemde voor haar was, dat de man zelf er geheel door beteuterd stond en geen woord wist uit te brengen, terwijl Rennie, aan den anderen kant, in een ommezien zijne zelfbeheersching herwonnen had.

Betty bij den arm vattend, zegde hij :

— Laat mij u wegbrengen, Miss Betty — om u in veiligheid te brengen voor verdere beleedigingen.

En voor de verbaasde kapitein Mann haar weerhouden kon, was Betty met den secretaris vlug de stoep afgeloopen en uit gezicht van de aan de deur nog wachtenden verdwenen.

Toen wendde Rennie onder bedekking van het duister, zich tot het meisje met de vrijmoeligheid van den begunstigden ridder.

— Den hemel zij dank, Miss Betty, dat ik u goed en wel uit de klauwen van dien kerel heb ! zegde hij, zoodra zij een eind weg waren.

Maar Betty rukte de hand los, die hij onder zijnen arm zocht te trekken, en bits antwoordde zij, tot zijne diepe teleurstelling :

— Ik ben niet van plan nu in de klauwen te vallen van eenen anderen kerel !

Stamelend deinsde hij terug :

(Wordt voortgezet).